

Otroštvo podaja roko modrosti

NACIONALNI UNESCO ASP PROJEKT SLOVENIJA

Skupno glasilo sodelujočih šol v projektu

Otroštvo podaja roko modrosti

v šol. l. 2015-16

Sodelovali v projektu:

1. Vrtec Jelka, Ljubljana
2. Vrtec Črešnjevec-Leskovec, enota Črešnjevec
3. Vrtec Sonček, Sv. Jurij ob Ščavnici
4. Vrtec Pedenjped, enota Zadvor, oddelek v OŠ Kašelj, enota Kašelj
5. OŠ Cvetka Golarja Škofja Loka,
6. OŠ Griže
7. OŠ prof. dr. Josipa Plemlja Bled
8. OŠ Toneta Čufarja Jesenice
9. OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici
10. OŠ Franja Goloba Prevalje
11. OŠ Jožeta Moškriča Ljubljana
12. OŠ Jožeta Krajca Rakek
13. Gimnazija Ledina, Ljubljana,
14. Srednja zdravstvena šola Murska Sobota

Pred vami je četrto glasilo, ki je nastalo s prispevki otrok, učencev, dijakov in njihovih mentorjev z delom v projektu

Otroštvo podaja roko modrosti

Iskrena hvala vsem, ki ste prispevali k lepšemu dnevu vseh nas-mladih in malo manj mladih.

Nasvidenje v prihodnjem šolskem letu.

Vodja nacionalnega projekta: Majda Kosec

Škofja Loka, 28. 6. 2016

Vrtec JELKA Ljubljana

Pilot Robert nam je predstavil letalsko policijsko enoto.

Policisti v Letalski policijski enoti služijo ljudem. Varujejo življenja in premoženje ljudi. Otroci so risali helikopterje, letala in svoje izdelke so pokazali pilotu Robertu. Preskusili so tudi pilotske slušalke.

Letalo in pilot Robert v otroških očeh.

Otroci so hiteli risati risbice, ki so jih ob slovesu podarili Robertu, da jih bo razstavil v prostorih svoje pisarne.

V vrtcu Jelka smo v mesecu maju, v tednu vseživljenjskega učenja gostili motoriste.

Otrokom smo predstavili opremo motorista in posebno opremo motorista reševalca, s katero nudi oskrbo ponesrečencem v nesrečah. Prijazen policist je tudi dovolil, da so otroci sedli na služben motor in se za trenutek vživeli v policista na motorju. Prav tako je prižgal luči za nujno vožnjo in za hip vklopil sireno, kar je bilo za otroke posebno doživetje. Obema smo zaželeli veliko uspehov in zadovoljstva pri nadaljnjem varnem opravljanju svojega poklica.

Mednarodni festival Igraj se z mano 2016

Z medsebojnim druženjem in skupnim ustvarjanjem smo rušili meje med »hendikepom in normalnostjo« in na ta način dejansko uresničevali inkluzijo vseh ljudi, ne glede na drugačnost v družbi.

**Glasbeno – plesna
igra »Poj z menoj,
prijatelj moj«.**

Ogled gledališke predstave na Aničinem odru

S skupino Škratki smo obiskali CUDV Draga, delovna enota Mavrica, na Verovškovi 55, Ljubljana.

Stanovalci in zaposleno osebje enote Mavrica so nas sprejeli z izrednim gostoljubjem. Najprej smo ob zvokih kitare enega od naših gostiteljev skupaj zapeli nekaj pesmi. Marsikatera pesem je odrasle prav gotovo v mislih ponesla v čas brezskrbnih otroških dni. Za naše gostitelje smo pripravili tudi kratek nastop, glasbeno – plesno igro.

Zapisala: Martina Hočevar Trontelj,

mentorica Unesco projekta Otroštvo podaja roko mladosti

Vrtec ČREŠNJEVEC - LESKOVEC

Skupina MAVRICA

V skupini Mavrica smo v okviru medgeneracijskega sodelovanja organizirali in izvedli tri srečanja med mladimi in starejšimi, in sicer

- dan z dedki in babicami,
- obisk dedka Staneta in
- obisk upokojene vzgojiteljice Milene.

1. oktobra 2015 smo povabili v vrtec dedke in babice. Na začetku srečanja smo z otroki pripravili kratek nastop, na katerem smo zapeli nekaj pesmic v maternem jeziku kot tudi v angleščini ter jim predstavili ples, ki smo se ga naučili v vrtcu. Sledilo je branje zgodbe »Mala miška: rada te imam«, po branju pa pogovor o tem, kako pomembni so za otroke stari starši.

Med obravnavo teme »Življenje nekoč«, smo v novembru v svojo sredino povabili dedka Staneta. Otroci so iz prve roke izvedeli, kako so nekoč otroci preživljali prosti čas, česa ni bilo takrat in s katerimi igračami so se igrali. Gospod Stane je nato predstavil »letečo vugo«, igračo, ki mu jo je naredil njegov oče in s katero se je veliko igral v otroštvu.

V februarju 2016 smo se družili z upokojeno vzgojiteljico Mileno, ki nam je predstavila rajalno igro

»Kolo, kolo, kolovrat«.

Anja Dizdarevič

Skupina ZVEZDICA

Mednarodni dan starejših oseb

Skupaj z babicami in dedki smo se odpravili
na sprehod po kraju in se ustavili ob šoli,
na igrišču, kjer smo se razgibali in nasmejali ob igri starih ljudskih iger.

Dedek Hudin in reševalno vozilo

Tinkarin dedek je bil reševalec in je pri svojem delu vozil reševalno vozilo. V dogovoru z zdravstvenim domom v Slovenski Bistrici, kjer je bil dolga leta zaposlen, nam je na ogled pripeljal reševalno vozilo, takšno, kot ga je vozil in dobro poznal tudi sam.

Gospod Hudin nam je predstavil svoje delo, reševalno vozilo in pripomočke, ki jih reševalci pri svojem delu uporabljajo.

Otroci so ga z zanimanjem in navdušenjem opazovali in poslušali. Še posebej so bili navdušeni, ko so se lahko sprehodili skozi reševalno vozilo in so imeli priložnost posamezne pripomočke tudi sami preizkusiti.

Pekli smo žemljice z babico Mlakar

Nelina babica nam je pokazala, kako se pečejo žemljice. Spoznali smo postopek priprave testa, sestavine in aktivno sodelovali pri pripravi testa in žemljic.

Žemljice smo spekli v šolski kuhinji in se z njimi posladkali na igrišču vrtca.

Lovec? Kdo je to?

Obiskala sta nas Lovrov dedi in
Ajčina babica, ki sta lovca.

Babičino čudežno pletivo

S hišnikom skrbimo za ptice

Darija Ovčar, Urška Jaklin Brbre

skupina SONČEK

DAN Z DEDKI IN BABICAMI

V okviru projekta »Otroštvo podaja roko modrosti« smo v naš vrtec 1. oktobra povabili dedke in babice.

Naš dan z dedki in babicami se je začel z velikim veseljem otrok in »cartanjem«.

Po skupnem pozdravu smo jih povabili, da se skupaj z nami ob glasbi razgibajo. Otrokom je bilo zelo všeč, da so tudi dedki in babice z njimi plesali plese, ki jih otroci že poznajo. Po skupnem razgibavanju smo jih povabili k mizi, kjer smo imeli pripravljeno barvno slano testo, z nalogo, da skupaj s svojimi vnuki izdelajo stvari na temo »jesen«. V skupnem sodelovanju so nastali zelo zanimive in izvirne umetnine izpod otroških rok in njihovih malo »starejših« pomočnikov. Po končanem ustvarjanju smo si privoščili malico. Našo prijetno druženje, ki je zelo hitro minilo, smo zaključili s skupnim fotografiranjem.

Anja Dizdarević, Dejan Kalan, Alenka Vrbek

Vrtec SONČEK Sv. Jurij ob Ščavnici

Nihče ne more narediti za majhne otroke
kar naredijo dedki in babice.
Stari starši na življenje vnukov
posujejo čarobni prah.
(A. Haley)

Imeli smo tradicionalni kostanjev piknik,
kjer so otroci imeli na voljo dve delavnici.
Ustvarjali so iz naravnega in odpadnega
materiala. Vzgojiteljice pa so otrokom in
staršem postregle s kostanji in pečenimi
jabolki. Vmes pa so se otroci lahko igrali v
peskovniku in na igralih.

Ko smo vstopili v jesenski čas, so otroci iz 7. skupine pripravili jesensko tržnico. Sadje so prodajali za gumbce. Barantanja ni bilo, ker je vse nadziral policist Jure. Na jesensko tržnico so prišli otroci iz drugih skupin, ravnatelj, svetovalna delavka, kuharji in vodja vrta.

Letos smo naše dedke in babice razveselili z prireditvijo poimenovano »Pa dajmo eno po domače«.

Na prošnjo vzgojiteljic iz prve skupine smo od našega pridnega hišnika in dedka dobili unikaten voziček za prevažanje otroških dojenčkov. Otroci so se ga zelo razveselili ter voziček tudi »testirali«, saj so se usedli vanj.

Na prošnjo vzgojiteljic iz prve skupine smo od našega pridnega hišnika in dedka

V mesecu požarne varnosti so nas obiskali tudi gasilci.

V skupini 4 so izvedli druženje na snegu.

Otroci so spoznali čebele ter njihov pomen. Ogledali so si šolski čebelnjak.

Svetlana Prelog

Vrtec PEDENJPED Ljubljana

V našem vrtcu je medgeneracijsko sodelovanje postalo že tradicija. Stari starši so nas zelo presenetili z veliko odzivnostjo na skupnih srečanjih. Skozi vsa ta leta so se med nami stkale prav posebne, prijateljske vezi. Izmenjali smo si veliko znanja in stari starši so nam še kako pokazali, da so vir dragocenega znanja, izkušenj, da so njihove roke pri delu nepogrešljive. Naša živahnost, iskrivost in otroško znanje pa jih je bogatilo z veseljem in novo energijo.

V letošnjem letu smo vsi izvajalci skupaj izvedli devet medgeneracijskih srečanj.

Na prvem popoldanskem srečanju smo na različnih gibalnih poligonih preizkusili svoje gibalne spretnosti in sposobnosti.

Na glasbenem dopoldnevu so se nam pridružili stari starši.

V vrtec smo povabili dedke in babice, saj naše babice spečejo najboljše piškote.

V sklopu Unescovega projekta Večer kulture in tradicije smo na poseben način zaokrožili leto 2015. V skladu z letošnjim prednostnim področjem smo skupaj s starši, starimi starši in krajanji soustvarili novoletni koncert.

V mesecu marcu, mesecu družin, smo v vrtec vabili starše, babice in dedke in jih razveselili z dramatizacijo zgodbe G. Viteza Zrcalce.

Tudi letošnjo pomlad smo s pomočjo pridnih rok naših babic in dedkov opravili čistilno akcijo na našem igrišču.

Z roko v roki smo se s starimi starši podali na pohod do Zajčje Dobrave.

Mojca Širca

Osnovna šola Cvetka Golarja Škofja Loka

Letošnje šolsko leto smo z učenkami in učenci 3.b razreda nadaljevali naše dvoletno druženje z oskrbovanci CSS iz Škofje Loke. Postali smo že pravi prijatelji. Obiskali smo jih marca.

Do Stare Loke smo se peljali z mestnim avtobusom. Nanj smo natovorili vse potrebno – od scene do inštrumentov. Nekaj inštrumentov pa nam je prijazno že navsezgodaj zjutraj odpeljala v dom Matijeve mamica. Ker smo letos že starejši, smo pravi mali glasbeni mojstri. Tako smo nastopali s saksofonoma, pa harmonikami, kitaro, klavirjem... Recitirali in peli smo različne pesmice, ki smo se jih naučili posebej za to priložnost.

Že nekaj tednov pred nastopom smo pri likovni umetnosti izdelovali našo glavno sceno – rokavičko. Izdelali smo jo iz številnih manjših listov, porisanih z različnimi vzorčki in barvami. Liste smo prilepili na ogromen karton. Iz njega smo izrezali obliko rokavice. In zakaj smo potrebovali vse to? Oskrbovancem smo zaigrali glasbeno pravljico Rokavička. V njej so nastopale živali, Janek in številna glasbila. Oskrbovanci so naš nastop nagradili z močnim aplavzom.

Ker kar polovico učenk in učencev iz našega razreda pleše pri folklori, pa smo pripravili tudi folklorno srečanje z oskrbovanci. Nasmejali so se našemu spletu in skupaj z nami zapeli znane ljudske napeve.

OBISKALI SMO VAROVANCE V CSS

V sredo zjutraj smo se ob 8.15 zbrali v učilnici. Potem smo vadili za glasbeno pravljico Rokavičko.

Ob 9.20 smo odšli po malico. Ko smo pojedli, smo se šli preobleč v garderobo. Preoblekli smo se in odšli proti avtobusni postaji. Ko smo prišli do postaje, smo morali čakati še nekaj minut. Prišel je avtobus in smo vstopili. Do Stare Loke smo se peljali približno tri minute. Ko smo se pripeljali, smo morali eno minuto še hoditi. Prišli smo v Center slepih in slabovidnih.

Tam smo imeli nastop za gospe in gospode, ki tam živijo. Tam živi tudi teta moje babice, ki ji je ime Silva. Naš nastop je prišla gledat tudi moja babica Mojca, ki je prišla k teti Silvi na obisk.

Nastop je bil v najvišjem nadstropju centra. Nekateri so se peljali do vrhnjega nadstropja z dvigalom, nekateri smo šli peš. Jaz sem moral peš. Prišli smo v sobo, kjer smo se preoblekli.

Potem se je začela glasbena pravljica Rokavička. Ko je nastopal medved, sem igral na harmoniko pesmico Medved godrnjavček. Ko se je predstava končala, smo nekateri učenci zaigrali na različne inštrumente ali zapeli kakšno pesmico. Jaz sem igral na harmoniko. Ko sem začel igrati znano polko Avtocesto, so nekateri začeli plesati.

Na koncu nastopa so nas pogostili z dobrotami in sokom. Še preden sem odigral do konca so bili nekateri tako lačni, da so odšli v sobo in pojedli vse piškote. Zame so ostale samo še tortice in sok.

V sobi, kjer smo imeli pogostitev, je bil tudi luštkan papagajček. Imel je perje različnih barv: rdeče, modre, črne in bele. Kljunček pa je bil rumen. Veselo je skakal po kletki. Vsem nam je bil zelo všeč.

Kmalu je prišel čas za vrnitev v šolo. Odšli smo na avtobusno postajo, kjer smo še šest minut čakali preden je prišel avtobus.

Avtobus nas je peljal približno štiri minute in ko smo se pripeljali do postaje, smo se peš odpravili v šolo. V garderobi smo se preobuli in preoblekli. Odšli smo v našo učilnico, kjer smo pogledali še eno risanko.

Obisk v Centru slepih in slabovidnih mi bo še dolgo ostal v spominu, saj smo se imeli zelo lepo.

Upam, da bomo lahko še velikokrat nastopali tam.

MATIJA JEMC, 3.b

Osnovna šola Grīže

V sklopu Unescovega projekta Otroštvo podaja roko modrosti smo na šoli izvedli medgeneracijsko pomoč uporabe računalnika za stare starše naših učencev in starejše občane.

Svetovalna delavka Biljana Milanković je skrbela za posredovanje informacij sodelujočim. Računalničarka Ana Cencelj je pripravila gradiva, prijavnice, soglasja in evalvacijo za stare starše otrok ter pripravila gradiva za izvedbo računalniških delavnic.

V času od 23. do 25. septembra smo s športnimi dejavnostmi združili dve generaciji. Učenci so k uri športne vzgoje povabili svoje dedke in babice, kjer so se razgibali s štafetnimi igrami, z igrami z žogo in s pohodništvom. Sodelovanje je potekalo pod mentorstvom razredničark 1., 2., 3. in 4. razreda. Zbralo se je skoraj petdeset dedkov in babic. Odziv starejših in otrok je bil pozitiven in si še želijo takšnega druženja v prihodnje.

Od sredine meseca decembra do marca pa smo izvedli računalniške delavnice.

Izobraževanja se je udeležilo 14 starejših občanov. Pri izvedbi izobraževanja so sodelovali naslednji učenci: Adrijana Žnidarec, Nina Ribar, Blaž Čerenak, Matija Goršek, Žiga Hlastec, Nika Čakš, Nuša Rogl, Eva Kot, Hana Gorišek, Lana Mohorko Gmajnič, Mark Pihlar, Ema Pajić, Laura Dolenc, Aneja Holobar, Ana Jagarinec, Laura Vaš in Nina Gominšek.

Udeleženci in učenci si še želijo takšnega medgeneracijskega sodelovanja.

Martina Petelinek

Osnovna šola prof. dr. Josipa Plemlja Bled

Na naši osnovni šoli smo 20. 11. 2015 v okviru Plemljevega dne izvedli številne ustvarjalne delavnice, ki so jih izvajali otroci od 1. do 9. razreda.

Učenci od 7. do 9. razreda so pod vodstvom članic društva upokojenk z Bleda pletli, vezli, kvačkali in klekljali.

Upokojenke so učencem predstavile posamezne tehnike, med ustvarjanjem pa smo imeli tudi čas za medgeneracijsko druženje.

Učenci so na delavnicah uživali, tudi upokojenke so bile vesele, da so nam lahko predale bogate spretnosti, ki so del naše kulture in tradicije. Menimo, da sta obe generaciji vzajemno delili svoj pogled na svet, izkušnje in znanje.

Najlepše izdelke smo uporabili pri izdelavi novoletnih voščilnic, ki smo jih ponujali na tržnici na Bledu, 21. 11. 2015.

Meta Pazlar

Osnovna šola Toneta Čufarja Jesenice

V okviru interesne dejavnosti Mladi osrečujemo starejše, smo sodelovali v različnih dejavnostih.

V interesno dejavnost se vključijo tisti učenci, ki jih veseli delo s starejšimi, učenci, ki želijo poslušati zgodbe in izkušnje starejših in tisti, ki jim želijo pomagati. Z učenkami smo v dom prihajale dvakrat tedensko po dve šolski uri.

Naš način dela je zelo raznolik in zato tudi pester. V letošnjem letu smo izvedle naslednje aktivnosti:

- Izdelovali smo novoletne vizitke in jih podarili stanovalcem.
- Ob materinskem dnevu smo pripravili kulturno prireditev.
- Kot pustne šeme smo jih obiskali na pustni torek, ko smo skupaj peli pustne pesmi.
- Predstavile smo Irsko in Češko.
- Peli smo pesmi ob zvokih harmonike.
- Spekli smo sladke dobrote, klepetali ob kavi in soku.
- Tematsko smo poskrbeli za okrasitev domskih prostorov (zima in pomlad/poletje).

Učenci so izdelke izdelovali v šoli in tudi v domu skupaj s stanovalci, potem pa smo se z delavko doma ga. Darjo dogovorili za okrasitev. Učenci so se skupaj z mentorico v domu med okrasitvijo pogovarjali s stanujočimi in si izmenjavali izkušnje.

Vtisi učenk o enem izmed dni, ki so jih preživele s starostniki:

Učenke krožka Mladi osrečujemo starejše smo se skupaj z mentorico Alenko Mirtič Dolenec udeleževale srečanj v Domu Franceta Berglja.

S pomočjo Gornjesavskega muzeja Jesenice, ga. Ireno Lačen Benedičič smo 2. 4. 2016 pripravile stare železarske igre. Stanovalke in stanovalci doma so se lahko preizkusili v metanju podkvic, obešanju perila, vožnji kolesa, sestavljanke ter železarskem spominu. V dopoldanskem času nas je s svojim obiskom presenetil predsednik vlade dr. Miro Cerar, ki se je preizkusil v igrah in poklepetal z nami. Preživeli smo prijetno dopoldne, polno zabave in medsebojnega spoštovanja.

Ponosne smo, da smo bile del akcije. Pridružujemo pa se predsednici Slovenske filantropije dr. Anici Mikuš Kos, ki pravi: »Odkrivajmo in spoštujmo dobro v ljudeh – tako bo med nami več dobrega in nam bo vsem v življenju lepše.«

Trenutki, ki jih preživljamo s stanovalci, nas bogatijo in učijo dobrote ter strpnosti med generacijami.

Mentorica: Alenka Mirtič Dolenec

Osnovna šola Sv. Jurij ob Ščavnici

Na OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici smo skozi celotno šolsko leto 2015/2016 izvajali projekt *Otroštvo podaja roko modrosti*. Sodelujejo vsi učenci naše šole, to je 248 učencev. V okviru projekta smo z izvajanjem različnih aktivnosti želeli vzpostavljati pristne prijateljske odnose med mladimi in starejšimi.

Srečanje starejših občanov Sv. Jurij ob Ščavnici

V jedilnici osnovne šole je bilo v mesecu novembru srečanje starejših občanov občine Sv. Jurij ob Ščavnici. Za kulturni program z več točkami so poskrbeli učenci naše šole.

Prireditev – materinski dan

Učenci vseh razredov so se v mesecu marcu v Kulturno upravnem središču Sv. Jurij ob Ščavnici predstavili na prireditvi ob materinskem dnevu. Zelo pester program s pevskimi, plesnimi, glasbenimi, recitacijskimi, deklamacijskimi in igralskimi točkami je navdušil vse gledalce. S tem srečanjem smo se želeli zahvaliti materam za trud in ljubezen.

Dedek in babica na dopustu

Dedek je pravi medek.
Ko se razburi je kot maček Muri.
Ko babica prihiti, se v dedka zaleti.
Dedek se razkuri in spet je kot maček
Muri.
Ko se drugi dan zbudita, se
razveselita,
ker denar dobita in na počitnice
odhitita
ter tam »selfi« naredita.

Niko in Gregor

Babica in dedek

Ko moja babica je vesela, bo ziher
zapela.
Pri dedku pa to ni enako.
On se z vinom polije in enega
preveč popije.
Takrat v odejo se ovije in v spanec
se skrije.
Zato moja babica se razkuri,
ker vedno pride ob napačni uri.

Nika, Nina J. in Julija

Prireditev za starše, stare starše 5. razredov

V mesecu aprilu smo pripravili prireditev za starše in stare starše učencev 5. razredov, ki je bil namenjen zaključku projekta *Otroštvo podaja roko modrosti*.

Tako so se učenci 5. a in 5. b razreda predstavili z različnimi pestrimi točkami. Svojo glasbeno nadarjenost in vajo so pokazali tisti, ki igrajo na različne instrumente. Pri pouku slovenščine so sami sestavljali pesmi o babicah in dedkih. Te so bile delno resnične ali pa bolj zabavne. Pri pouku nemščine so peli pesmi o babicah in dedkih. Izvedeli smo, kako zgleda tipičen dan babice in dedka ter tudi s čim se vozi babica in kaj še počenja. Naše srečanje smo zaključili s prijetnim klepetom in pogostitvijo ob skodelici čaja in pecivu, ki so ga učenci sami prinesli – pekli so skupaj s starši ali starimi starši. S to prireditvijo smo želeli mamam, očetom, babicam in dedkom pokazati hvaležnost za vse kar počnejo in še bodo za svoje otroke in vnuke. Učenci so povedali in jim tudi pokazali, da jih imajo neizmerno radi.

Babičino življenje

Prvo majhna punčka, ki rada se smeji.
Nato šolarka postane, ki rada se uči.
Ko pa zna dovolj hitro na faks odleti.

V disku v fanta se zaljubi, ki lep je in postaven.
Ko iz srca se poročita, svatba traja tri noči.

Čez nekaj let dobila fantka,
ki pri dvajsetih se poroči in z ženo deklico dobi.

Zdaj je babica tako vesela, kot na njen poročni dan.

Zdaj meni govori, kakšno življenje je imela.

Lana in Nina N.

Vodja projekta: Sanja Šafarič

Osnovna šola Franja Goloba Prevalje

Osnovna šola Franja Goloba Prevalje in Dom starejših Na Fari si vsa leta delovanja Doma prizadevata za uspešno medsebojno sodelovanje. Naša srečanja potekajo vsaj petkrat letno. Z otroki se pred obiskom pogovarjamo in pripravimo na vsebino srečanja. Pomembno je, da otroci vedo, da bo srečanje prepleteno z drugačnimi izkušnjami, kot jih imajo v vsakdanjem življenju - srečanja z ljudmi s slabšim vidom in sluhom, težjo gibljivostjo, na invalidskem vozičku... Mladi, predvsem tisti, ki ne živijo s starimi starši in nimajo stika s starejšimi osebami, lahko v tem sodelovanju spoznajo ovire in omejitve, ki jih prinaša starost, po drugi strani pa si pridobijo ogromno znanja ter življenjskih izkušenj. Predvsem pa vidijo, da je tudi na stara leta mogoče marsikaj početi, le na malce drugačen način. Starejši so polni življenjskih izkušenj, otroci pa zelo gibčni in spretni, skupaj so popolna kombinacija.

Naša srečanja so vedno prepletena s pozitivno energijo. Učenci s svojo razigranostjo, mladostjo, ustvarjalnostjo in pozornostjo dobro vplivajo na počutje in zdravje starejših. Kot mentorica pa vedno znova ugotavljam, da učence srečanja vedno obogatijo z novimi izkušnjami in zadovoljstvom, da so nekomu polepšali dan in jim naredili dan drugačen. V vseh letih so nekateri učenci s starejšimi stkali prava prijateljstva, ki so se nadaljevala tudi po končanih delavnicah in tudi po letih osnovnošolskega izobraževanja.

Učenki, ki sta več let sodelovali v medgeneracijskem sodelovanju in sta v tem šolskem letu že srednješolki, sta tako zapisali.

Srečanja s starejšimi v Domu starejših Na Fari se mi zdijo zelo pomembna. Tam se naučimo kako komunicirati, kako se skupaj zabavati. Srečni smo lahko, da smo še tako mladi in spretni, saj starejšim lahko pomagamo. Ko starejši vidijo, da mi prihajamo, vedno postanejo zelo veseli. Tudi mi smo potem bolj srečni, ker vemo, da smo nekomu morda polepšali dan. Dandanes se preprosto premalo posvečamo starejšim, zato sem šla vsakič z velikim veseljem k njim in jim pomagala. Vesela sem, da sem skupaj z mentorico Hedviko Gorenšek v osnovni šoli doživela te lepe trenutke s starejšimi.

(Tjaša Krof)

Že od šestega razreda osnovne šole sem obiskovala stanovalce v Domu starejših Na Fari. Moram povedati, da mi je bilo vedno zelo všeč, sploh, če sem sodelovala s starejšo osebo, ki je bila zgovorna in je imela veliko povedati o raznoraznih dogodkih življenja. Opažam, da ko si star, ti malenkosti ogromno pomenijo in upam, da ko bom jaz ostarela, bodo tudi meni na takšen način otroci lepšali dneve.

(Ana Mačič Kotnik)

Ob svetovnem dnevu starejših smo pripravili skupno tombolo.

Vstop v praznični december je naznanila delavnica izdelovanja adventnih venčkov.

Prihoda velikonočnih praznikov se skupaj veselimo z delavnico izdelovanja snopov.

Na proslavi ob slovenskem kulturnem prazniku, ki je potekala v dvorani Doma starejših, smo sodelovali učenci OŠ Franja Goloba Prevalje, Mešani pevski zbor Kulturnega društva Leše in stanovalci Doma starejših Na Fari.

V tem šolskem letu 2015/16 smo imeli s stanovalci doma petkrat srečanje ob knjigi. Brali smo prozo in poezijo.

Skozi leto smo s starejšimi prebrali veliko knjig in se ob vsaki prebrani knjigi še pogovorili. Izvedeli smo, kakšno je bilo življenje preden smo se mi sploh rodili.

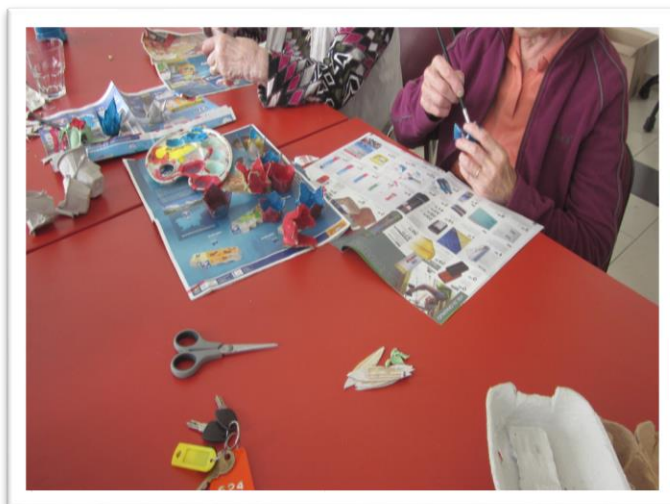

Hedvika Gorenšek, mentorica

Osnovna šola Jožeta Moškriča Ljubljana

Šolski prostovoljci smo več domovom upokoјencev v Ljubljani preko dopisa ponudili ustvarjalno delavnico na temo pomlad. Dogovorili smo se s tremi domovi (Šiška, Center in Bežigrad), ki smo jih obiskali v času velikonočnih in drugih pomladnih praznikov (21. 3., 22. 3. in 1. 4.). Delavnice je pripravilo in izvedlo 22 učencev (4. do 8. razred), ki so del tima šolskih prostovoljcev.

Pred izvedbo delavnic so zbirali in

v šolo prinašali odpadni material za izdelavo cvetličnih venčkov (odpadne škatle za jajca).

Na samih delavnicah so pomagali upokoјencem pri rezanju, barvanju in lepljenju materialov ter pri pospravljanju ob koncu delavnice.

Z njimi so med delom klepetali in jim včasih zapeli kakšno pesem. Končni izdelki so ostali v domovih upokojencev za okrasitev njihovih prostorov.

Zadovoljstvo z izvedenimi delavnicami je bilo obojestransko, sprejem s strani uslužbencev je bil izredno topel, učenci pa si želijo s podobnimi dejavnostmi nadaljevati tudi v prihodnje.

Mag. Martina Lešnjak Opaka

Osnovna šola Jožeta Krajca Rakek

Avtorica: Jelena Aleksić, 7.a

Učenci in učitelji naše in podružnične šole skozi celo šolsko leto vzdržujemo prijateljske odnose s starejšimi, razvijamo strpnost med generacijami, sodelujemo s starejšimi v različnih delavnicah, na prireditvah.

PLETENJE KOŠAR

V okviru projektnega tedna z naslovom Spoznavam preteklost, razumem sedanost, gradim prihodnost, so učenci spoznavali material in postopek izdelovanja košar. Vodil jih je gospod Danijel Tomažič.

NOVOLETNE DELAVNICE

Za učence, starše in stare starše je v mesecu decembru na podružnični šoli »Rudolfa Maistra« Unec potekala novoletna delavnica s prodajnim sejmom.

Na delavnicah so učenci skupaj s svojimi starši (starimi starši) izdelali novoletno dekoracijo, za katero je idejo in nekaj materiala prispevala mamica učenca 1. razreda, ga. Anja Prelaz.

Na prodajnem sejmu so ponudili ljudem okolju prijazne izdelke, ki so jih izdelali učenci šole. Vsi so bili narejeni iz naravnih sestavin, večina jih je vsebovala zelišča, ki so zrasla na šolskem zeliščnem vrtu.

OBISK DOMA STAREJŠIH OBČANOV CERKNICA

Učenci so sodelovali pri izvedbi tombole, starostnikom so pomagali zapolniti izžrebana mesta na listku. Ob zaključku tombole so se s starostniki še družili in izmenjali nekaj besed.

SODELOVANJE OTROŠKE FOLKLORNE SKUPINE Z ODRASLO FS RAK RAKEK

Otroška folklorna skupina podružnične šole je skupaj z odraslo FS Rak Rakek sodelovala na folklornem festivalu na Uncu in na proslavi ob krajevnem prazniku na Rakeku.

Dve učenki osmega razreda sta se povezali z odraslimi člani folklorne skupine na nastopu ob kulturnem prazniku v Cerknici, na območnem srečanju pevcev ljudskih pesmi in godcev ljudskih viž v Logatcu ter na proslavi ob krajevnem prazniku na Rakeku.

SODELOVANJE OTROŠKEGA IN MLADINSKEGA ZBORA NA PRIREDITVAH

Otroški in mladinski zbor sta sodelovala na prireditvi ob krajevnem prazniku Rakeka. Mladinski pevski zbor in pevski zbor Dragonarji Generala Maistra sta pripravila delavnico, na kateri sta se naučila pesem, ki sta jo skupaj predstavila na prireditvi.

DAN ZA SPREMEMBE – DAN ZA SPOŠTOVANJE

Učenci prostovoljci naše šole so se udeležili pohoda po poti generala Rudolfa Maistra, ki ga je organiziralo PGD Unec. Kot manjša skupina pohodnikov različnih starosti, so se povezovali, se spoznavali, starejši so prenašali mlajšim izkušnje in nasvete za življenje.

PRIREDITEV OB ZAKLJUČKU PROJEKTA VZGAJAMO ZELIŠČA

Učenci drugega razreda so se naučili igrice Kdo je napravil Vidku srajčico? Zaigrali so jo staršem, starim staršem, bratcem in sesticam.

VRTNARJENJE PRI ZMAGI

Pet prostovoljcev osmega razreda je upokojenki Zmagi urejalo vrtiček. Med delom so spoznavali tudi rastline na njenem vrtu: grmičevje, okrasne rastline, trajnice, zelenjavo, zelišča...

Antonija Šlajnar

Srednja zdravstvena šola Murska Sobota

Srednja zdravstvena šola Murska Sobota se je tudi v šol. letu 2015/16 priključila projektu *Otroštvo podaja roko modrosti*, v katerem sodelujejo UNESCO šole Slovenije, ki s svojimi učenci in dijaki na kakršen koli način sodelujejo s starejšimi: babicami in dedki, upokojenci in oskrbovanci v domovih ostarelih.

V okviru projekta smo v mesecu decembru 2015 pripravili srečanje naših dijakov z varovanci Doma ostarelih v Lendavi. Ob prihajajočih praznikih smo jim pod mentorstvom Judite Kalamar pripravili bogat kulturni program. Obisku upokojencev in oskrbovancev pa se je pridružila še ravnateljica Zlatka Lebar.

Naš program je razveselil njihove obraze. Verjamemo, da smo jim polepšali dan, kar so tudi sami povedali. Poslovili smo se z mislijo, da pravzaprav ne vemo, kdo je komu podaril več srca in veselja.

Med dijaki SZŠ Murska Sobota je veliko prostovoljskega duha in spoštovanja starejših, zato smo z veliko dobre volje sodelovali še v drugih prostovoljnih aktivnostih tudi v ostalih mesecih, vse do zaključka tega šolskega leta.

V Domu ostarelih v Lendavi smo tudi marca 2016 pripravili kulturni program ob materinskem dnevu, pod mentorstvom Judite Kalamar.

V okviru prostovoljstva pod vodstvom mentorice Irene Šumak so dijaki SZŠ Murska Sobota skozi celo šolsko leto večkrat obiskali Dom starejših občanov v Rakičanu in jim poskušali čim bolj popestriti, polepšati in osvežiti njihov vsakdan. Tako so z njimi igrali družabne igre, ki jih oboji poznajo. Učili so jih tudi računalniških veščin.

V septembru so varovance doma spremljali na pohodu do bližnjega športnega letališča v Rakičanu.

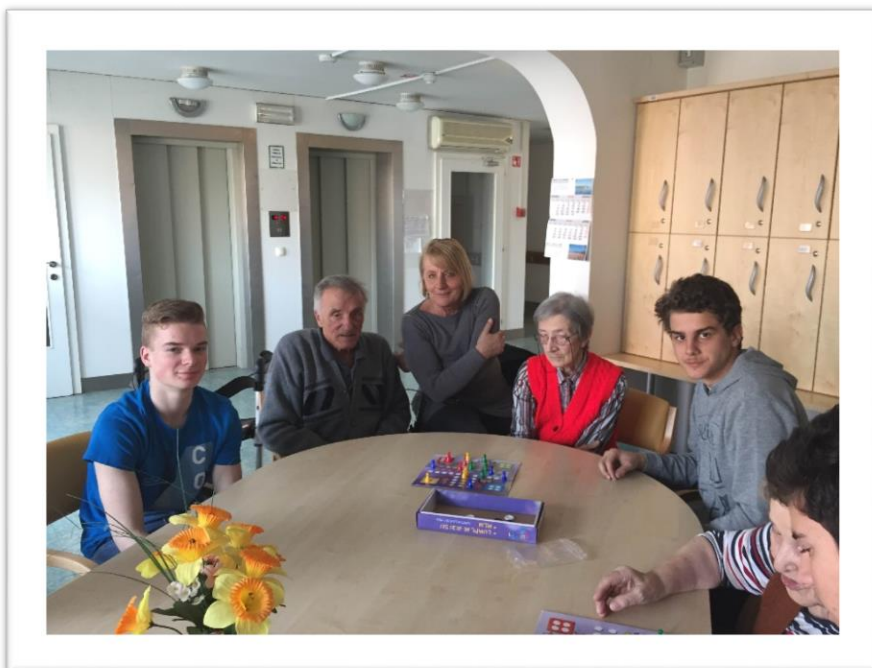
Naši dijaki se tudi vsak teden s člani društva paraplegikov odpravijo na kegljanje, kjer jim pomagajo kot fizični spremljevalci.

S tem podpiramo medgeneracijsko sodelovanje in izmenjavo znanj med mlajšo in starejšo generacijo. Na tak način presegamo predsodke med generacijami in dosegamo tesnejše povezave in sodelovanje med generacijami.

Mentorice: Judita Kalamar,

Irena Šumak in Zlatka Lebar

Izpeljali smo 14 srečanj dijakov s starostniki:

- 7 srečanj v Domu upokojencev Center, enota Tabor,
- 4 srečanja v Domu upokojencev Center, enota Poljane,
- 2 srečanja v Domu upokojencev Mengeš, enota Trzin,
- 1 srečanje ob družabnih igrah in pogovoru z "odraslimi osnovnošolci" – tujci, ki so že integrirani v slovensko okolje – na CMU (Centru medgeneracijskega učenja).

Srečanja dijakov s stanovalci v domovih upokojencev so trajala 1 do 1 ½ ure: igranje družabnih iger, pogovori, kratki skupni sprehodi v okolici doma oziroma "nekaj krogov" z invalidskim vozičkom.

Pred začetkom srečevanj so imeli dijaki kratko pripravo – šolska psihologinja jim je predstavila značilnosti obdobja (pozne) starosti, možne zdravstvene in druge težave (npr. oteženo komunikacijo, dementnost ...).

Vsi dijaki so napisali kratko refleksijo o svojem delu, o doživljanju stika s starostniki.

Prostovoljstvo na Gimnaziji Ledina

Kaj nas osreči? – Osreči nas, ko koga osrečimo, mu pomagamo, ga razveselimo, mu narišemo nasmeh na obrazu... Ker radi pomagamo in smo velikih src, smo se pred nekaj meseci z razredom odločili, da bomo kot prostovoljci, razdeljeni v več skupin, dvakrat obiskali Dom starejših občanov Tabor. Ta ideja se nam je že od začetka zdela zanimiva, saj pravzaprav do takrat večina sploh še nikoli ni bila v domu za ostarele. Vseeno pa smo bili malo nesigurni - kako se bomo znašli, kaj bomo rekli... Zelo smo se veselili popoldneva v domu za ostarele, kjer smo spoznali veliko prijaznih, nasmejanih, toplih, čustvenih ter malo čudnih ljudi.

Ko je skupina odšla prvič na obisk, smo bili vsi malo nervozni in smo veliko razmišljali, kaj naj vzamemo s seboj in kako naj se vedemo. Ker na začetku nismo imeli družabnih iger, smo pripravili pesmice, ki smo jih skupaj zapeli.

Ker veliko od nas ni vedelo, kako izgleda prostovoljno delo s starejšimi, nam je najprej ena od profesorice psihologije o tem pripravila predstavitev. Izvedeli smo veliko novega in najbolj nas je presenetilo to, da prostovoljstvo v posamezniku vzbuja občutek koristnosti, veselja in predanosti ter da so prostovoljci manj podvrženi depresiji in so z življenjem nasploh bolj zadovoljni. Všeč nam je bilo to, da nam je profesorica povedala tudi nekaj o tem, kako naj sploh pristopimo k starejšemu. Izvedeli smo, da se moramo pred komunikacijo zavedati možnosti zdravstvenih težav posameznika, da naj se potrudimo ustvariti prijetno okolje, govorimo jasno in ne pozabimo na očesni stik. Predvsem pomembno pa je, da smo potrpežljivi in jim damo čas za premislek. Vse te informacije so nam kasneje prišle prav. Pred svojim prvim obiskom v domu ostarelih smo bili živčni in vznemirjeni. Nismo vedeli, kaj pričakovati.

Ko smo s sošolci čakali na profesorja, da se skupaj odpravimo do doma, smo bili vsi polni pričakovanj in se spraševali, kako bo obisk potekal. Prvič smo se v dom odpravili nekega sončnega dne v marcu, takoj po pouku. Ko smo vstopili v zgradbo, smo se začudili, saj je bilo zelo moderno in vse tako lepo opremljeno. Definitivno nas je navdušila ara, ki se je kar naprej oglašala, kar je nekatere starejše zelo jezilo. V domu so nas za mizami v tretjem nadstropju čakali upokojenci. Posedli smo se okrog mize, na kateri so bili zloženi paketi človek ne jezi se. Nekaj časa smo potrebovali, da smo se privadili drug na drugega in se predstavili. Začeli smo se pogovarjati z gospodom Juretom. Povedal nam je veliko o njegovih ruskih koreninah in o režimu šolstva ter življenja, ki ga je bival on. Pogovor je tekel zelo dobro in gospod mi je na koncu zapel nekaj ruskih ljudskih pesmi, kar se mi je zdelo zelo prisrčno. Nato smo skupaj odigrali še nekaj iger in se poslovili ter si obljubili, da se še obiščemo. Naše drugo srečanje je minilo zelo hitro. Poleg že znanih obrazov so se prikazali tudi novi in med njimi je bilo tudi nekaj gospodov. Na koncu jih je bilo tako veliko, da je bilo komaj dovolj prostora za vse. Spet smo se nekoliko spoznavali in na naše presenečenje so si zapomnili vsa naša imena še od prejšnjega obiska. Ponovno smo se igrali miselne in besedne igre, govorile smo jim tudi pogovore, ki so jih morali dokončati sami. Veronika je zaigrala na kitaro in skupaj smo veselo zapeli. Ko smo se ozrli po obrazih upokojencev, ki so bili nasmejani, me je preplavila sreča. Na njihovo željo smo jim pokazali naš filmček, ki smo ga skupaj naredili v okviru domačih branj in izkazalo se je, da so poznali večino vsebovanih del. Ker se je naše srečanje iztekalo proti koncu, smo spet zapeli; za konec pa smo si izbrali pesem Mi se imamo radi. Že ob tej prvi izkušnji druženja s starejšimi smo bili mnenja, da nam bo to nekoč še kako prav prišlo. Najbolj pa nas je navdušila ta energija, ki jo lahko starejši oddajajo na samosvoj način. In zaradi njih smo ta dan odšli domov veseli, polni pozitivne energije.

Že takoj, ko smo vstopili skozi vrata naslednji teden, so nas tamkajšnji upokojenci prijazno pričakali. Vsi skupaj smo se posedli za mizo in ustvarili krog. Najprej smo se vsi predstavili, povedali svoja imena in to kar radi počnemo, upokojenci pa so nam zaupali še svoj poklic. Nekatere je beseda zanesla k spominom iz otroštva in presenetilo nas je, da so bili tako zgovorni, kajti nismo pričakovali, da bo pogovor tako hitro stekel. Potem ko smo se vsi predstavili, so sledile družabne igre. Ker smo vsi skupaj sedeli v krogu, se žal nismo igrali namiznih iger in smo se zato znašli malo drugače. Pri igri smo se vsi iz srca nasmejali. Ko je skupina ponovno odšla v dom za ostarele je bil zunaj zelo lep dan. Polovica skupine je odšla najprej ven, vsak izmed »ekipe« je vozil gospe na vozičku. Tako smo se zunaj sprehajali in se pogovarjali. Kljub nekaterim prilagajanjem in glasnejšim govorjenjem kot smo ga vajeni, bi vsi z veseljem še večkrat obiskali Dom počitka, saj se nam zdi lepo, kako že majhna malenkost (starejšim) ljudem veliko pomeni.

Za konec pa bi rada še izpostavila zadnji del poročila sošolke, saj se v njem vidi strast in veselje do prostovoljnega dela, ki ga je opravila. Anja je zapisala:

»Dogodek pravzaprav nisem vzela kot prostovoljno delo, ampak kot izjemno življenjsko izkušnjo, ki je ne bom pozabila. Gospe so bile polne življenja, vsaka je imela svoj čar in lahko si videl njihovo močno prijateljstvo. Resnično upam, da se bomo kmalu spet videle.«

Glasilo je nastalo ob zaključku projekta Otroštvo podaja roko modrosti, šol. l. 2015-16.

Poročila je zbrala, pripravila in oblikovala za objavo vodja projekta Majda Kosec.

Fotografije in ostalo slikovno gradivo so prispevale šole, ki so poslale poročila.

Objavljeno na spletni strani OŠ Cvetka Golarja Škofja Loka-UNESCO ASPnet.

Junij/Julij 2016